

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhia:

lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sbuciumări zadarnice.

I.

* E soarta tuturor oamenilor de valoare, că eu cât mai mult îi iubesc unii, cu atât mai virtos îi hulesc alții dintre contemporanii lor.

Căci poate, ce-i drept, prin intrigă și uneltire, și omul de rind se ajungă, dar' nu totodată se se și menține în locul ce în adevăr nu i-se cuvine, și învingerea definitivă e totdeauna a valorii adevărate, ear' celor învinși nu le rămâne decât mângăierea de a-l huli pe învingător.

O punem aceasta în vederea celor ce sînt măchniți de lipsa de deferență, cu care unii dintre frații nostri vorbesc despre generalul Traian Doda.

Această lipsă de deferență e și ea o dovadă, că generalul Traian Doda ne duce pas cu pas spre învingere, și cu cât mai mult o simțim aceasta, cu atât mai virtos ni-se cuvine să fim liniștiți și îngăduitori.

Dacă noi avem dreptul de a susține cu toată hotărîrea și cu întreaga căldură a inimii noastre cauza neamului românesc, adversarii nostri au și ei dreptul, ca să facă tot ceea-ce le stă prin putință spre a ne slăbi, spărgînd rîndurile noastre și trăgînd pe unii dintre noi în partea lor. Și dacă numai puțin sînt între noi oamenii, care pot să fie înduplecați prin bani ori prin alte foloase materiale, adversarii nostri au din destul practica vieții, pentru-ca să scie a se folosi și de alte slăbiciuni omenești, cum e vanitatea, amorul propriu, încăpăținarea ori firea pătimașă, pe care atât de adese-ori le găsim ca umbre ale celor mai frumoase virtuți.

Astfel mulți ajung, fără-ca să-și fi dat seamă, când și în ce fel, unelte inconșiente ale adversarilor nostri: avem să-și plângem pe acestia, dar' n'avem nici să-și certăm, nici să-și alungăm dela noi, căci atunci, când ne vom afla în fața celor mai mari greutăți, ei tot alăturarea cu noi vor sta.

Înainte de asta cu câțiva ani mulți dintre noi nu prea sciau, cine e generalul Traian Doda, și atunci toți cei-ce-l sciau îl grăiau de bine ca pe un om retras și inofensiv, care nu-i stă nimănui în cale.

Așa retras și inofensiv, un om, care nu-i stă nimănui în cale, ar fi și rămas, dacă noi ceialalți ni-am fi făcut datoria.

Din zi în zi însă pozițiunea Românilor a devenit în regatul ungar tot mai grea și mai nesuferită, și precînd acest proces de decadență politică se accelera, oamenii nostri mai tineri —

unii se dădeau după pîr, alții se coday și ear' alții se certau între dinșii, care se cuvine să stee mai în frunte și care mai spre coadă.

Vedîndu-le aceste, bătrînul retras și inofensiv, care vieța lui întreagă n'a supărat pe nimeni, nu se mai putea bucura de tîgna binemeritată a bătrînelor sale, și-a pierdut răbdarea și a ieșit el însuși în primul plan, ca să ne arete, cum are să fie susținută o cauză dreaptă, și să ne dea de rușine, adresîndu-ne cuvintele: **Fiiți bărbați!**

Rușinea aceasta rămîne pe obrazurile noastre, și chiar dacă am spăla-o prin acte de bărbăție, va sta scris în istoria neamului românesc, că atunci, când noi eram în floarea vieții, timp îndelungat *copiii, femeile și moșnegii* erau împinși în primul plan al luptelor naționale.

E greu pentru noi să mărturisim rușinea aceasta și nu toți avem abnegațiunea de a o purta cu resignațiune: de aici pornesc hula asupra celui-ce ne-a dat de rușine.

Oamenii, pentru care o afacere cătuși de puțin mănoasă, o partidă de „*Fürbl*“, un păhar de vin bun, o masă bine gătită ori o cestiune de amor propriu e mai presus de toate *ideile*, nu puteau suferi, ca acel bătrîn cu inimă tîneră să stee sus.

Chiar atunci dar', când el s'a pus în fruntea acțiunii, unii dintre dinșii vorbiau preste umăr despre „*prostia*“ din Caransebeș, ear' alții își dădeau silința de a face, ca lumea să creadă, că „*generalul*“ nu e în adevăr decît un om pus la cale de alții, un fel de unealtă inconștientă.

Și Dumnezeu ne-a certat!

Bătrînul pensionar, pe care noi l'am lăsat, ba chiar l'am împins să se expună pentru noi, deși ca suflet și voință cel mai tare dintre noi, nu putea și cu trupul să poarte sarcina cea grea a agitațiunilor, de care n'am știut să-l scutim, și într'un moment de supremă emoțiune a fost atins de un atac de apoplexie.

Aceasta era destul, pentru-ca până chiar și cei mai înrîntăți dușmani să-l cruțe. Lucru de necreșut însă! — Acum tot noi șoptim prin cafele, prin case, și prin întruniri particulare, ba strigăm tare, tipărim negru pe alb, că omul, care a scăpat onoarea noastră, e „*bolnav*“, frînt trupește și sufletesce, incapabil de a-și da seamă despre ceea-ce face ori dîce.

De ce această maltratare neome-noasă?!

Pentru-ca a ieșit în cele din urmă la iveală, că nu numai prin bărbăția,

ci totodată și prin înțelepciunea lui, generalul Traian Doda este și se simte mai presus de noi toți.

Noi toți cei-ce recunoaștem superioritatea aceasta, ori-și-cît de dureros ne-am simți atinși, n'avem să ne perdem sîrita nici în fața acestei supreme lipse de deferență, deoarece-ce cu armele ridicate de astădată asupra mult iubitelui nostru povățuitor sînt combătuți toți bătrîni, care se impun prin superioritatea lor.

Generalul Traian Doda s'a umilit, a săvîrșit un act de servilism, și-a renegat tot trecutul, ba, adimenit de rău-voitorii nostri, i-a făcut un mare serviciu guvernului, pe care-l combătuse cu atîta hotărîre, precînd era sănătos și primia inspirațiuni dela *alți oameni*.

Aceasta e flecăria piramidală, pe care o debitează în excesul lor de zel nise oameni săraci cu duhul, cărora Dumnezeu nu li-a făcut parte de darul de a pute face treaba, la care sînt puși, și care în atîtea rînduri au dovedit, cum sciu să scrute mîna, de care au fost palmuiți.

Sbuciumările lor sînt zedarnice, și ne-am umili, dacă ne-am simți atinși de ele, l'am insulta din nou pe generalul Traian Doda, dacă am voi să-l apărăm.

Nu are dînsul trebuință nici de apărare, nici de susținere, nici de iubirea noastră, căci el nu s'a expus la dîle de bătrînețe, pentru-ca să se rîdice pe umerii nostri, ci pentru-ca să rîvnesce la mângăierea de a vedea împlinirea lui oameni, care-l înțeleg și vreau să-și dovedească lumii, că nu sînt Români atît de nemernici, cum atîta timp au fost creșuți.

Dorința de a face și noi ceva, ca frații nostri să se pătrundă cu cât mai curînd de această rîvnă românească, singur ea ne îndeamnă să analizăm mai cu dinadins cel din urmă act săvîrșit de dl General Traian Doda, care, judecînd și din mânia ce străbate din articolul publicat de dl Max. Falk, nu numai în cercurile române, ci și mai pe departe e obiectul celor mai vii preocupățiuni.

Herostrați moderni.

(Δ) Hitrovo a devenit persoană foarte interesantă. Lumea politică toată se ocupă cu persoana lui. Diare de reputațiune europeană îl disting scriînd articoli în coloanele sale.

Ambasadorul rusesc din București și merită distincțiunea aceasta.

Herostrat al Efesenilor din anticitate, numai simplu pentru-ca a dat foc unui templu al Diane, și posteritatea l'a distins cu ținerea de minte mai bine de 2200 de ani. Hitrovo, care are cu mult mai considerabile și mai ponderoase „merite“, să fie chiar și de lumea contemporană abandonat uitării?

În lumea aceasta se fac multora de multe-ori mari nedreptăți. Așa de mare nedreptate însă pare-că totuși ar fi preste puțință, ca adevă unui Hitrovo să nu i-se iee în socotință nici chiar de contemporani activitatea desvoltată, decînd providența rusească din Petersburg l'a coborît pe malurile Dâmboviței în valea Dunării-de-jos.

Nu e glumă, cînd unui om ca și dînsul îi succede a pune la cale în Bulgaria răsturnări preste răsturnări în intervale destul de scurte, și cînd îi succede prin întreprinderile conduse de dînsul a compromite vieța și viitorul unui număr considerabil de oameni, care puteau fi folositori țerii și neamului lor și puteau trăi, folosind țerii și neamului lor, în tîgna, fericiind, prelîngă țeară și neam, și familiile lor.

Din hîrtiile compromițtoare, aflate la conjurații din urmă din Bulgaria, așa susțin cele mai diverse diare, rezultă, că firele conjurațiunii nu se terminau la marginile Bulgariei. Firele aceste erau întinse în afară preste limitele țerii bulgăresci. Ba se susține, că aceia, care au pus mîna pe conjurații bulgari, au pus mîna și pe hîrtii șifrate compromițtoare, care ar fi purtînd numele ambasadorului rusesc din București.

Astfel stînd lucrurile, meritul principal este al autorului conjurațiunii bulgare.

Meritul acesta principal însă mai conține și alte merite, care nu sînt de mai puțină importanță. Acele, că decînd domnul Hitrovo petrece pe malurile Dâmboviței în valea Dunării-de-jos, Bulgaria este frămîntată continuu, încît nu poate ajunge la liniștea, de care are lipsă.

Și dacă ar fi numai atîta.

Ambasadorul rusesc din București nu se mulțumesc a neliniși și a ține în continuă agitațiune numai Bulgaria. Dînsul scie întocmi lucrurile astfel, ca și România să nu ajungă, ca liniștită să-și poată vedea de necazurile și de neajunsurile ei.

Campania contra ministerului Ioan Brătianu și darea acestuia în judecată, tot la domnul Hitrovo se reduc. Cel puțin așa îl invinovătesc aceleași diare, care îi încarcă în spinare meritul de a urî conjurațiuni și de a susține o agitațiune condamnată în Bulgaria.

Ce este dar' Herostrat prelîngă Hitrovo? O furnică prelîngă un elefant. Mai ales dacă nu scăpăm din vedere, că în programul ambasadorului rusesc n'ar fi încetat de a figura și punctul: de a răsturna în Bulgaria și în România nu numai guverne, ci și tronuri!

Nu este tocmai de invidiat dl Hitrovo pentru meritele cîștigate. Posteritatea tot așa are să-și aducă aminte de dînsul și pentru rezultatele muncii sale de până acum, cum își aduce aminte de Herostrat.

Dar' să băgăm de seamă, să nu fim prea aspri cu judecata noastră. Este un moment, care mitigează sau atenuază ceea-ce condamnăm atît de aspru în procederea, în purtarea dlui Hitrovo.

El nepăciuesce și eaută să răstoarne în țeri pentru dînsul străine, nu în patria lui proprie. Face rău ce face, nu încape nici o îndoaală, însă ar face și mai rău, cînd ar procedea cum procedea în patria sa și față cu patria sa.

Va să dîcă, deși face rău ceea-ce face ambasadorul rusesc din București, lucrul află totuși un fel de explicațiune.

Nu putem însă înțelege pe Herostrații dela noi, căduți în cursele șovinismului maghiar.

Dacă ne punem să judecăm cu deamăruntul cele-ce vedem, că se întemplă la noi, nu vedem nici o deosebire între ceea-ce pune la cale Hitrovo în valea Dunării și între ceea-ce șovinismul pune la cale în sinul Carpaților.

Acela provoacă și susține agitațiunea. Tot așa fac și șovinistii dela noi.

Pentru-ca să nu începem nici dela Adam, nici dela *Pater Anchises*, constatăm, că șovinismul maghiar dela 1867 încoace, cu utopia sa de naționalizare statului unguresc în sens maghiar, ține majoritatea locuitorilor regatului unguresc în o continuă frămîntare și agitațiune. Îndată după-ce a fost cunoscută legea privitoare la naționalități, nedumeririle au început a lua dimensiuni.

Astăzi nu mai este om cu judecată sănătoasă între naționalitățile nemaghiare din regatul unguresc, care să nu cunoască, că nedumeririle au fost justificate.

Cînd ministrul unguresc de instrucțiune publică vine cu un proiect, prin care limbii maghiare să i-se dea dreptul de a zăpăci capetele copioilor nemaghiari decînd încep a vorbi și a umbla în picioare; cînd ministrul ungar de justiție declară în auzul lumii, că din cauza naționalităților, care încă nu cunosc limba maghiară, trebuie să

FOIȚA „TRIBUNEI“

Un nou filoromân.

(Urmare.)

Se vor dumeri și stimații mei cetitori numai decît, dacă le voi prezenta numai una singură din plămîurile poetice ale dlui Lengyel Sándor. Numai decît vor scîi ce voiesce, ce scopuri urmărește acest onorabil domn și filoromân.

Aleg pe cea următoare, nu pentru-că este cea mai concludentă, ci pentru-că este cea mai scurtă:

„Ficioraș (Legényke)

A venit fugînd Bini la casa lui Florian, că este bătaie mare în cărmă. Nici n'a spus, cine se bate, pe cine-l bat, numai a strigat, căt i-a încăput pe gură.

Numai chiar fata era acasă. Nițel s'a spăriat, nițel s'a făcut mai albă. A aruncat grămadă joarele de mesteacăn, din care impletia coșuri, și-a legat dinainte o cătrînță cu flori, cum îi era și năframa, și a lăsat ușa așa descuiată.

Era fată mare, tare, cu umeri rotunzi, cu față roșie, cu ochi negri cutezători. Își strîngea pumnii și scotea pieptul, cum fugia. Buzele i-se vinețiră și păreau în fața ei roșie ca vinețelele legate într'un snop de grâu. Cărcima era la depărtare de o jumătate de cîas, lîngă școală. Ei nu i-a trebuit până acolo nici jumătate dintr'atîta.

Își întinde amîndouă brațele cu pumnii închești și așa își face cale printre lumea îndesuită ce stă cu gura căscată în curtea cărcimei și n'are altă treabă, decît să injure, după-ce s'a îmbetbat. Apoi urcă scările de scîndură și se mesteacă între flăcări beți, care se bat cu pumnii și numai de aceea n'au scos încă cuțitele, pentru-că sînt în haine de sîrbătoare, ear' aceste trebue cruțate. Între acestia se acăță de unul, care este cu ochii mai săngeroși. Este un băiat subțire, cu pieptul ofticos, care se svirciolesce cu un zidar urîș, ca-și-cînd o goangă se aruncă în sbor de un stîlp de peatră. Acesta dă mai la o parte pe omșorul gîndac și-i trage una numai așa de tare, cum a căpătat și el.

Așa e, domnul meu, băteușul valach, că cel slab și cu oase mărunt s'ar bate și cu sfîntul Mihail călare, ear' cel cu pieptul lat și cu putere de taur nici nu ridică pumnul, pînă cînd nu vede sînge.

Dar' atunci bea sîngele...! Așadar' acela avea ochii mai încrunțați, pe care l'a prins fata de braț.

— Mitre, bată-te sfîntul, nu stai locului! Și îi dă mînila pe la spate în jos.

— Lasă-mă, Ioană, numai atîta îți spun, lasă-mă...!

Începu a da din picioare, poate și pentru aceea, ca să lovească fata. Aceasta îl lovi cu capul în mijlocul spatelor, încît năframa îi cădu în ceață.

— Ticălosule de Mitru! Ține, mai vrei?

Suna spatele goale ale ficiorașului, care nici nu se mai svirciolea așa tare. Se mai smîci odată, ca să scuture de pe sine cele două brațe tari. Cînd nici așa n'a mers, a plecat capul și a suferit, ca fata să-l tragă după sine în curte. Ioana îl luă frumos de mîna și plecă cu el.

— Măi, da ai tu minte, Mitre. Dute, 'mie urit de tine ca de păcat. Nu 'ți-am spus să nu cutezi să mai vii aici? Cu mine poți veni, că nu 'ți-se întemplă nimic, chiar de te-or prinde gendarmii. Fie-ți rușine, ticălosule!...

Se duce cu el pînă acasă și acolo îi mai vorbește odată la inimă.

— Măi, astăzi m'am dus odată pentru tine. Dar' să sciu, că te scap dela dracul și nu mă mai duc. Mergi, culcă-te, ești beat de nu poți sta pe picioare. Pui... verme scîrnăv, fug de tine.

Până după amăzi se desbată Mitru și pleacă la joc. O bucată de vreme se hărjonesce cu Ioana, cum e obiceiul domnișorilor, apoi îi vine în minte, că n'a beut nimic dela amăzi.

Lasă pe omul seu Băbuț Toader să joace cu drăguța sa pînă cînd sloboade el pe gît o cupiță de rachiu. După-ce pleacă, se mai întoarce odată și-i spune, că „numai pînă atunci!“

Merge și bea dintr'odată o cupiță de rachiu. Apoi face odată cu limba și mai cere una. Pe urmă se nimeresc cineva, care-i ajută să bea și a treia cupiță. Se uită din ușa să

vadă nu a lăsat Băbuț fata. Înjură odată, că prea îi strînge ficiorul drăguța, care încă se lîpsește de el mai mult decît trebuie. Bombănesce ceva cătră unul, care nici nu-l ascultă.

— Așa-l lovesc pe Toader ăsta, de sciu, că mă pomenesce. Vedî?... îmboldesc pe soful seu să se uite acolo, unde joacă.

— Vezi?

— Da ce să ved? Valachul și atunci întreabă, cînd răspunde.

— Uite numai, cum îi lovesc numai decît. Ca fulgerul! Lasă-mă, nu mă face nebun!... Celalalt îl trage de mîna, ca să-l pună pe scaun lîngă el.

— Nu-ți fă năcăz, măi! Ce drac ai cu el. Tu ai dîs să-ți joace drăguța. Apoi nu fă de estea... Se liniștesce puțin Mătru. Adevărat, că a dîs să joace cu ea. Nu se uită la ei și pace. De pe partea lui pot sta în capete. Cu atîta nu-i face nici o pagubă, că-i strînge drăguța în brațe, ba chiar și dacă ar săruta-o!...

Mitru își îmbrățosează ortacul și bea.

Rîde, cînd gîndesc la bine, înjură, cînd gîndesc la rău, și bea bine, cînd nu gîndesc la nimic. Capul îi este greu, ca-și-cînd ar avî plumb în loc de creeri, ceea-ce face, că nu poate sta oblu pe picioare. Se pleacă ca-și-cînd ar avî un sac plin în spate.

Se uită, cine joacă cu drăguța lui și dîce așa cătră stîlpul de lemn, de care se lovesce:

Îl dobor pe Toader ca pe o vrăbie. Îl lovesc de nu mai dîce nici una, — capul i-se ciocnesce de stîlp. Decînd am beut cupița. N'am dîs eu așa, că să joace cu ea numai pînă voi be o singură cupiță! I'am spus, lua-l-ar dracul. Îl strîng cu pe o mîscă. — Atunci băgă mîna în jeb.

Și face Mitru numai decît o prostie.

Se gîndesc una, nici nu-și trage seama, sare preste șese trepte, încît bubue, ca-și-cînd ar fi sărit din turn. Nu sbiară, ci mormăe ca o feară sîlbatică.

Ia doi pumni plini de petri, năsip și pulbere, și sare în picioare, cum n'ar pute un om treaz. Își ridică mînila în sus, încît că-mașa i-se desface în două, crăpîne din dinții, pe care nu-i poate astupa cu buzele, înhoală ochii cu două globuri de foc și sare în șatra de frunziș de mesteacăn, unde joacă flăcări valachi cu fete cu ochi negri.

Este o laviță în calea lui, preste care sare, și cățiva oameni, pe care îi împinge la o parte.

Cît năsip a avut în pumni, pe tot îl aruncă în ochii lui Băbuț Toader. O parte a venit și în ochii fetei, cum se țineau îmbrățoși.

— Măi, mișelule, te-am vîdut! Măi, hoțule, măi ticălosule!...

Aceea n'a putut spune Mitru, ce a vîdut. Ioana, fată mare și virtuoasă, se mînie. Îi dă una lui Mitru preste pieptul ofticos, încît nu mai dîce nimic și se întoarce într'un picior.

introducă două feluri de justiții, cu jurați și fără jurați, în statul unguresc; când ministrul de honveđi vine abia după un an cu propuneri noi de reorganizarea honveđimii, numai pentru-ca eu pași accelerați se ajungă la o armată națională maghiară, deși Maghiarii nu constituiesc majoritatea cetățenilor unguresci; când... Dar' nu mergem mai departe, căci credem a fi înșirat destule considerante, pentru de a conclud, că oare nu sunt aceste destule materii de a ține două din trei părți de cetățeni ai regatului unguresc în ferbere și în agitațiune, din cauză că-și tem desvoltarea lor firească națională?

Dacă Hitrovo vrea prin agitațiune să slăbească România și Bulgaria, pentru-ca cu atât mai cu înlesnire Rusia mână sau poimâne se le poată călca în picioare, mai are înțeles. Nu putem pricepe însă, ce vor fi cugetând, dacă cumva cugetă șovinistii maghiari dela noi, când își dau aceeași silință, ca să slăbească regatul unguresc și să-l pregătească de a fi călcat tot așa de cu înlesnire de Rusia la o eventuală încercare de invasiune.

Ba da, fi pricepem, pentru-că vedem, că ei nu-și pricep pozițiunea ce ocupă și situațiunea în care se află. Prin ce însă, fără să voească, devin mai Herost-rați decât toți Herost-rații, căci se silesc din toate puterile să-și aprindă casa deasupra capetelor proprii.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 5 Februarie st. v.

Din parlamentul maghiar.

În casa deputaților se continuă desbaterea asupra bugetului ministerului de finance. În ședința de Vineri s'a început discuția la pozițiunea despre timbre, unde deputatul Tarnóczy a propus introducerea unui fel de tarif după zone. Obicnuita discuțiune despre producțiunea tutunului a rămas de astădată, dar' cu atât mai mult s'a vorbit la „sare“, făcând membrii partidului independent propunerea, de a reduce prețurile și mai ales prețurile sării pentru vite. Deputatul Orbán a adus din nou în discuțiune tema lui de predilecție, furnizarea sării pentru Bulgaria. La acest obiect au mai vorbit ministrul Weckerle și deputații Horánszky, Thály și Polónyi. La titlul „minelor“, întrebat fiind de mai mulți, ministrul a răspuns, că el nu poate opri pe proprietarii de mine a-și vinde minele străinilor, care dealtfel sunt întocmai ca și indigenii supuși prestațiilor publice. El poate însă da asigurarea, că guvernul nu are de gând să vândă sau să dea în arândă nici una dintre minele erariale, ci se nisuesc dimpotrivă a ridica la un nivel precăt se poate de înalt minele erariale. Legea de mine se va termina cât de curând și se va prezenta casei. Desbaterea s'a încheiat la ora 2½ după amiază.

În ședința de Sâmbătă s'a absolvat și bugetul ministerului de finance și prin urmare întregul buget al statului pe anul 1890.

Ministrul de finance a prezentat apoi legea de buget, după ceea-ce a

urmat desbaterea proiectului cu privire la lărgirea gării dela Agram. Dr. Darányi a motivat proiectul în numele comisunii de comunicațiune. Deputatul Thály s'a declarat în contra ori-cărei promovări a Agramului, unde sunt atâtea sentimente dușmănoase față cu Ungaria. Orbán încă a urmat exemplul antevorbitorului seu. Ministrul Baross a ținut, că guvernul are datorința, de a ridica în același mod toate părțile țerii, și că mulțumirea aspirațiilor materiale ale capitalei din Croația va aduce cu sine și roade politice. Proiectul s'a acceptat aproape în unanimitate. Deasemenea s'a primit în unanimitate și proiectul despre convenția încheiată cu imperiul german cu privire la spriginirea reciprocă a matrozilor bolnavi. Cu prilegiul discuțiunii asupra acestui proiect s'a ivit și un incident comic. Dl Irányi, care ține mult la regulile buneii cuviințe și e totodată și președintele reuniunii de moralitate, avea să spună nise lucruri, care, după credința d-sale, puteau fi genante pentru publicul de dame de pe galerie. Ce a făcut înțeleptul părinte al patriei? Terminii, care puteau gena pudoarea damelor de pe galerie, i-a pronunțat simplu în limba latină, ceea-ce aduce aminte de acele timpuri fericite, când limba acestui stat poliglot era limba latină. Eată întreg pasagiul cu pricina din discursul dlui Irányi: „Există la noi ca și în alte locuri anumite institut de bolnavi, în care sunt primiți numai asemenea bolnavi, care și-au cauzat ei înșiși boala. *Intelligo illos morbos, quos secretos appellamus.* Afară de aceea sunt anumite institut, în care deasemenea se primesc persoane fără nici o excepție, ajungând din ori-ce cauză în starea, de a trebui să ceară primirea în acele institut. *Sunt domus mulierum parturientium accidunt nempe ut etiam puella gravida fit.* Cu toate aceste chietuile le suportă institutul ori comuna respectivă“. Oratorul nu face propunere în această privință, dar' roagă pe ministru, ca pe viitor să primească astfel de clausele. După aceste s'a trecut la seria a 16-a a petițiilor. La petiția cu privire la schimbarea legii despre incolat, ministrul-președinte a declarat, că novela respectivă se va prezenta dietei la un timp, ca să se poată pertracta imediat după legea de honveđi. Ședința s'a ridicat la 1¼ oare d. a. Ședința proximă s'a anunțat pe astăzi la 2 oare.

Evenimentele din Bulgaria.

Într'un articol mai lung din Constantinopol, „Kölnische Zeitung“ se ocupă cu petrecerea ministrului montenegrin de externe Vucovici în Constantinopol și citează o hipotesă, care are mulți susținători în cercurile diplomației indigene și europene. Astfel cea din urmă călătorie a lui Vukovics ar sta în cea mai strînsă legătură cu cele mai recente evenimente din Bulgaria. Principele Nichita din Montenegro ar fi avut cunoștință de planul majorului Panița, de a asasina pe prințul Ferdinand. Acest plan avea să se realizeze în timpul, cât a stat el în Belgrad și în Constantinopol. Vucovici are în cazul acesta să ofere dovezi pen-

tru capabilitatea principelui Nichita, de a guverna Bulgaria, eventual să oblească calea pentru candidatura acestuia. În Montenegro și pe aiurea se pretinde, că simpatia Sultanului pentru Bulgaria „austriacă“ ar fi dispărut. Și această schimbare a sentimentelor din partea Sultanului s'ar fi produs prin înarmarea armatei bulgare cu puști Mannlicher din fabrica de arme austriacă. Corespondentul diarului „Kölnische Zeitung“ el însuși se reține dela ori-ce observare cu privire la această versiune ciudată.

Același diar primește din București împărțirea, că Hitrovo cu anevoie se va mai reîntoarce din Petersburg la postul seu. „Kölnische Zeitung“ e de părere, că aceasta i-ar fi pedeapsa pentru nesuccesul conjurațiunii bulgare. Acest diplomat hiperzelos a compromitat pe Rusia de vre-o șese-ori până acum, fără de a pute promova interesele rusești în Bulgaria.

Un eșec rusesc.

Din incidentul respingerii decătră camera României a propunerii de a da în judecată cabinetul Ioan Brătianu, publică „Neue Freie Presse“ dela 14 Februarie următorul prim articol:

De present se vor gândi cei dela Petersburg la adevărul vechiului proverb, că o nenorocire arare-ori vine singură. Abia a fost descoperită în Sofia conjurațiunea maiorului Panița, prin care dl Hitrovo este atât de compromisat, încât a trebuit să plece în persoană la Petersburg, ca să raporteze, — și deja a îndurat politica rusească în Peninsula-Balcenică un nou eșec. Cu optzeci-și-șese contra șeszeci-și-șapte voturi a fost respins în ședința de ieri a camerei române propunerea de a da pe fostul ministru Ioan Brătianu în judecată și prin aceasta a fost încă odată zădărnicită o intrigă rusească. Este cunoscut, că Ioan Brătianu a fost cândva cel mai zelos propagator al preteniei Românilor pentru Rusia. El și-a schimbat vederile și politica externă a țerii sale, când aceasta a devenit independentă, și el a ajuns la convingerea, că cel mai mare, ba unicul inamic al tinerei independențe românești este Rusia. Aceasta i-a fost crima și pentru ea avea să sufere. Acusa contra lui și a colegilor sei din minister a fost anunțată de dl Hitrovo drept o faptă patriotică și spriginită de partisanii Rusiei. Bărbatul, care a cutezat să desfacă România de Rusia, avea să fie nimicit moralicesc, avea să fie stigmatizat pentru totdeauna. Planul s'a zădărnicit, — după fiasco-ul dela Sofia a urmat fiasco-ul dela București.

Idea de a țiri pe Brătianu înaintea judecării s'a ivit imediat după retragerea lui în primăvara anului 1868. Cel mai zelos propagator al ei a fost deputatul Blaramberg, cel mai teribil fanatic între rusofilii români. Resistența guvernului a zădărnicit realizarea. Și atunci, când neîmpăcatul Blaramberg a surpins în toamna anului 1888 nou aleasa cameră cu o propunere formală, de a se pune Brătianu sub acuză, s'a zădărnicit încercarea prin contradicerea guvernului Carp-Rosetti. Însă un alt deputat, dl Ivoranu, și-a însușit propunerea și a prezentat-o încă odată în formă mai slăbită și acum a succes machinațiunea: camera a aprobat instituirea unei comisuni de informațiuni.

pentru-că voește să contribuie la nimicirea lor, la înlocuirea lor cu virtuți vrednice de viața de om.

Dar' pentru a presupune aceste nobile intențiuni în lucrarea autorului, ar trebui să găsim în cele douăsprezece plămui ale sale cel puțin unele note caracteristice și adevărate de viață românească. Ar trebui să ne găsim pe noi înșine în ele, fie și numai în modul de a păcătu, care este al nostru propriu.

Ar trebui să primim convingerea, că autorul a voit și a putut să pătrundă în firea românească, să-i înțeleagă chipul de gândire, să-i priceapă tainele vieții, să scie ce-l sbuciumă și cum îl sbuciumă pe Român.

Dar' din toate aceste nici o urmă nu se găsește în toate cele douăsprezece novele. În toate fără excepțiune numai nomenclatura este românească, ear' celelalte părți ori-ce, numai românesci nu sînt.

Deja după cetirea unicele novele citate va recunoaște aceasta ori-și-cine, dacă e Român sau îi cunoaște cătuși de puțin pe Români.

Vede ori-și-cine, că autorul, dacă preste tot i-a vădit pe Români, s'a uitat la ei numai dintr'un vir de deal, din perspectiva pasării, și încă prin ochilarii mohoriți ai disprețului, ai urei și ai altor patimi isvorite din antagonismul național.

Va urma.)

Aceasta a fost compusă din cei mai răi dușmani ai lui Brătianu și și-a început cu zelul urei lucrarea, despre care se ăice, că regele Carol a numit-o nepatriotică.

După-ce a trecut termenul legal, la care avea să raporteze comisuni, aceasta a trebuit să ceară o prolongire, pentru-că adunase prea puțin material de acuză, și cu chiu cu vai și-a început în fine la 29 Ianuarie cetirea raportului, care culminează în propunerea de a acusa pe Ioan Brătianu și pe colegii sei Sturdza, E. Stătescu, Aurelian și Radu Mihai, că au trecut preste competențele lor constituționale și au păgubit tesaurul public.

Aproape cinci ședințe ale camerei au fost umplute cu nesfârșita tenie oratorică, prin care a motivat Blaramberg propunerea. Câte lucruri s'au spus aici, nu se poate crede. S'a desfășurat înaintea camerei un registru de păcate, mai lung ca lista frumoaselor lui Don Juan. N'a mai lipsit decât a face pe Brătianu responsabil pentru grindină și anii răi. Vina lui este, după Blaramberg, că în războiul din urmă contra Turciei granatele furnizate de Broadwell au explodat înainte de vreme și au omorât pe soldații proprii. La furnisările de grâu ale generalului Pilat și de slănină ale d-nei Strat, ăice că statul a fost infam înșelat. Că lucrările de fortificare în giurul Bucureștilor s'au început înainte de a le fi aprobat camera. Că o furnisare de arme s'a dat unei fabrici abia înființate, în loc de a se da alteia mai vechi, care ar fi cerut cu 5 franci mai puțin de bucată. Printr-o simplă notă marginală ar fi dat Brătianu o furnisare de postav colonelului Alcaz și așa mai departe fără grație. După-ce avem înaintea noastră numai rapoartele celor trei ședințe prime din cinci, nu putem ști, ce înfamii a mai imputat dl Blaramberg ministrilor restuși. Cât putem vedea din vorbirea lui, aceasta nicăiri n'a conținut nici cea mai mică dovadă pentru acuze, ci reprezentantul moralei a ăis pretutindenea numai, „că este a se presupune, că dl Brătianu a băgat cu acest privilegiu ceva în pungă“. Afară de aceea acusa nu este îndreptată contra actelor de câștig ilicit, corumpere și înșelăciune, ci numai contra transgresiunilor legii responsabilității. Prelungă aceste raportul comisunii conține strașnice neadevăruri. Unul din cele mai tari este imputarea contra lui Sturdza, că ar fi ordonat scoaterea din circulație a rublelor, care erau în circulație după război, numai pentru-ca să facă câștig acționarilor băncii naționale. Dar' pe timpul când a ordonat Sturdza aceasta, banca națională a României nici nu exista.

Nu este chemarea noastră să spălăm pe miniștri. Dar' dacă considerăm, că nici în raportul comisunii, pe care Carp l-a numit în public o rușine înaintea țerii și a străinătății, nici în partea cunoscută până acum a vorbirii lui Blaramberg nu este basată nici o învinuire pe fapte, apoi sîntem aplicați a crede, că încercarea de a da pe Brătianu în judecată n'a isvorit din virtutea acuzatorilor, ci singur numai din ură politică. Afară de inimicii personali ai lui Brătianu n'a spriginit nimenea serios raportul comisunii. Guvernul a rămas cu deservirșire pasiv, numai cât ministrul-președinte Manu a adresat camerei rugarea potrivită, ca să judece cu precauțiune, pentru-ca să nu se poată ăice, că a voit să-și mulțumească pasiunile și pofta de răzbunare. Camera a corăpsuns acestui advertisement; Brătianu nu va fi dat în judecată, arma făurită contra lui s'a rupt în mâinile adversarilor sei.

Deruta, pe care au îndurat-o ei, lovesce pe Rusia. Cine s'ar mai îndoi cătuși de puțin, că din care parte s'a pornit darea în judecată, se poate instrua dintr'un articol al lui „Moskauer Ztg.“, care a apărut tocmai la vreme, ca să poată fi cetit de reprezentanții poporului românesc înainte de ședința de ieri. În acesta se declară, că nu e vorba atât de condamnarea lui Brătianu, cât de condamnarea politicii lui. Nu el va sta înaintea judecării, ci liga de pace, în brațele căreia a dus el România.

Nu poporul român, care este de o credință cu Rusia și recunoșcător acesteia, a dus România pe partea Germaniei și a Austriei, ci „prințșorul de Hohenzollern“, căruia i-s'a dat misiunea de a — germanisa toată țeara dela malurile Dunării-de-jos. Hotărîrea camerei române va hotărî, că dreptul sau puterea Germaniei domnesce în România; că este România un regat independent, sau o „satopie a despoților din liga de pace!“ Mai lămurit nu se poate expune punctul de vedere rusesc. Cetind această expectorațiune sinceră a lui „Moskauer Ztg.“, pătrunde omul formal în încurcătura firelor secrete, pe care le-a înțins politica rusească preste Peninsula-Balcenică. Înțelege omul, de ce dl Hitrovo a anunțat prin toate organele ce-i stau la dispoziție, că Brătianu nu va scăpa de pedeapsa meritată; de ce tocmai aderenți Rusiei, și aproape numai ei singuri, s'au încercat să-l nimicească pe Brătianu cu tot prețul. Ori-cât de important și politicesc semnificativ a fost pentru România concludul de ieri al camerei

române — el capătă un stafagiu vesel prin fețele desilusionate, care se vor fi găsină la legațiunea rusească din București și probabil și pe malurile Nevei. Majorul Panița în temniță și Brătianu rehabilitat: — Este prea mult deodată.

CRONICA.

Numire. Ministrul de justiție a numit de preot gr-or. la arestul de stat din Vaț pe capelanul gr-or. din Biserica-Albă Dositeu Kurjakov.

Camera advocațională din Sighetul-Marmației aduce la cunoștință, că Dr. Andreiu Belényesy și Petru Kamler au fost inđuși în lista acestei camere, cel dintîiu ca avocat în Beregszász, cel din urmă ca avocat în Ráhou.

Scire militară. Locotenenții-contabili George Heilmann dela divizia de baterie grea Nr. 25 și Iosif Brînză dela regimentul de infanterie Nr. 63 au fost transferați împrumutat.

Recrutarea în Sibiu. Asentarea principală a celor obligați la armă din Sibiu va avea loc la 18 și 19 Aprilie în sala cea mare a comitatului în fiecare zi dela 8 oare dimineața. Cei-ce vor fi chemați sînt tinerii năcuți în anii 1869, 1868 și 1867.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Armin Schreiner în „Somogyi“ și Nicolae Klein în „Kárpáti“.

Cel mai nou „agitator“. Cetim în „Pesti Hirlap“, că comitetul disciplinar al comitatului Timiș în ședința ăinută sub preșidul comitetului-suprem Dr. Molnár la 13 l. c. ar fi suspendat din oficiu pe pretorul-suprem al cercului Reacă, dl Constantin Lazar, pentru delictul abuzului în întrebuințarea carlor contribuabililor (Vorspann), manipulațiune de bani desordonată, „agitațiuni naționalistice“ și abuz de încredere. Va să ăică și dl Constantin Lazar este agitator național? Ce ăice Ilustritatea Sa dl Dr. Iosif Gall la această năpaste a fostului seu protegiat?

Glumă de magnat. În Cluj a produs mare resens următorul incident. Reuniunea femeilor maghiare de acolo a dat un bal, la care s'a prezentat și aristocrația din loc în număr aproape complet. Domni magnati cu cocoanele și coconele lor au format însă societate separată, au jucat separați quadrille etc. Până aci treacă-ducă-se, dar' unul dintre ei, contele Almásy, a avut gentileța de a-și trimite și servitorul la bal, care apoi a jucat pe rînd cu toate fetele „plebeilor“. Fiind servitorul în toaletă ireproșabilă, fetele nici idee n'au avut cu cine joacă, ear' aflînd după aceea, s'au indignat Doamne ferească. Nobilul conte neagă acum, că ar fi scuit ceva despre întreprinderea servitorului seu, dar' nu-l crede nimenea, pentru-că nu se poate închipui, ca servitorul să cuteze a merge la un bal cu stăpînul seu fără scirea acestuia. De, ce să-i faci? Sîntem într'un stat aristocratic.

Un copil fără mîni. Femeia V. Stoianov din cătuna Trestenie, pendentă de comuna Nalbant, plasa Babadag, județul Tulcea (Români), a născut un copil diform, lipsindu-i ambele mîni, ear' celelalte părți ale corpului le are pe toate. Copilul este de sex masculin și se află în deplină sănătate.

Vieată lungă. În comuna Calparu-de-sus, județul Gorj (România), a încetat din viață femeia Dumitru Grosșaru în vîrstă de 110 ani și care până în ultimul moment s'a bucurat de plenitudinea facultăților sale.

Telefonul-vestitor de jale. Se scrie din Madrid, că telefonul a avut acolo o nouă aplicare cu prilegiul morții ducelui de Montpensier, unchiușul reginei-regente Maria Cristina. Regina se afla cu fiică-sa în operă, pe care pentru prima-oraă a cercetat-o după boala micuțului rege. Deodată sună clopotelul dela telefonul aplicat în logea regesă. Infanta alergă la aparat și află, că ducele de Medina Sidonia anunță prin telefon, că o depeșă din Sanlucar a adus scirea despre moartea ducelui de Montpensier. Este cel dintîiu cas, că telefonul a făcut acest serviciu într-o casă suverană.

Sultanul de Zanzibar a murit, după-cum se scie, în săptămîna trecută. Numele lui a fost Seyid Ben Khalifa, el a domnit dela 27 Maiu 1888 și s'a urcat pe tron în etate de 18 ani. Faima, că ar fi fost otrăvit, nu se poate constata, fiindcă Arabii n'au permis deschiderea cadavrului. Următorul lui este frate-seu Said Ali, a cărui suire pe tron a fost deja notificată consulilor europeni din Zanzibar.

VARIETĂȚI.

(Altă boală rea pe Europa). Dîarele străine spun, că o boală ciudată și gravă s'a arătat în mai multe locuri.

O mulțime de casuri, unele urmate de moarte, s'au verificat în diferite localități.

Se afirmă, că forma și simptomele acestei boale, — care e o derivație sau mai bine ăis o transformație foarte rea a influenței, — au un caracter cu totul nou și special.

Individul, lovit de această nouă boală, după-ce simte o greutate în tot corpul, o slăbire generală de puteri, o dorință neînvinsă de somn, cade deodată în letargie sau somn

Dar' este adevărat, că Babuț Toader a sărutat-o în joc...

A doua ăi poate merge Mitru la drăguța-sa.

O găsește în poartă, dar' nu întră. Nu-i dă bună vremea, ci stă înaintea ei ca un lemn.

— Ieri te-a sărutat Toader?
— Să fi jucat tu cu mine.
— Bine, nu-mi pasă. Nu mă mîniu. Prinde mîneca fetei și i-se uită în ochi.

— Ieri m'ai bătut, Ioană?
— Să nu-mi fi aruncat prav în ochi. Era să vorbească.

Bine, nici de asta nu-mi pasă, nu mă mîniu.

Apoi strînge fata de braț și se uită mînios la ea.

— Ieri nu m'ai lăsat să bat pe omul acela? M'ai lovit, când era să-l umflu. Asta nu trebuia să o faci. Veđi, m'ai făcut de batjocura lumii. Îmi vine să-mi smulg pîrul, că nu l-am putut bate. Pe tine te-aș pute omori, Ioană! Te-am urit ca pe dracul, m'i-e greață de tine, scii!...

S'a dus Mitru. Nu i-a mai păsă, că strigă fata după el. Poate strigă până-i lumea...!

Repet încă odată, că novela reprodușă nici-decum nu e cea mai marcantă în genere-ul observat de simpaticul autor, ba este poate cea mai domoală dintre toate.

Ei bine, să ne întrebăm încă odată, ce va fi voit domnul Lengyel Sándor cu elegantul volum al plămuirilor juvenilei sale Muse? Căci un scop de bună-seamă va fi urmărit și d-sa.

Două lucruri sînt cu putință:

Sau a lucrat *bona fide*, adică a vîrsat în formă literară impresiunile, pe care în adevăr le-a primit între Români din Zarand, sau a făcut abuz de câmpul senin al poeziei cu scopul măghav de a ponegri pe Români înaintea Maghiarilor, de a întări și el cu ceva idea rea și nedreaptă, pe care o au cîștigat conaționalii sei despre noi din ură națională și din alte porniri rele.

În cazul dintîiu n'ar avea loc nici o suferare.

Ni-am ăice, că autorul este aderent al direcției astăzi aproape covîrșitoare în literatură, al direcției așa numite naturaliste. Ambiția noastră națională s'ar revolta poate nițel, că nu pe conaționalii sei, care încă vor fi avînd slăbiciunile lor, ci tocmai pe noi ne-a luat de obiect al încercărilor sale în această direcție, și încă tocmai cele mai slabe părți ale noastre, dar' ne-am închina înaintea adevărului și n'am împegeta a presupune chiar, că a lucrat condus de oare-care sentimente binevoitoare, că-i zace la inimă îndreptarea acelor Români, pe care atât de nemernici i-a găsit. Am fi adevăți împînși a crede, că de aceea a descoperit în toată golăteala lor atâtea slăbiciuni nemernice și une-ori chiar grețoașe,

aduce caleptic, care ține vre-o trei zile, în cursul cărora bolnavul stă ca mort. După trei zile sau se deșteaptă complet vindecat, sau face numai o mișcare și moare.

Casuri de aceste au fost în mai multe părți în Italia și în Franța.

Capitalisti, care vor să distrugă un regat. Mai mulți capitaliști francezi, mișcați de grozăvia petrecute în regatul Dahomey din Africa sub noul rege, care e mult mai rău decât cel răposat, au oferit guvernului francez o mulțime de milioane de franci pentru o expediție în scop de a se distruge acel regat.

Grozăviile petrecute de curând în regatul Dahomey sunt în adevăr foarte mari.

Într-o zi 68 de indigeni au fost spânzurați pe capetele în jos de copaci într-o pădure și au fost jupuiți de pele.

În altă zi 14 negustori arabi au fost arși de vii în fața regelui.

În altă zi 32 indigeni au fost spintecați și aruncați fearelor.

Cu toate acestea se crede, că guvernul nu va primi ofertele capitaliștilor.

Dinsul nu va mai avea aceeași ispită ca în privința Tonkinului, pentru că Dahomey, prelângă că promite primejdii mult mai mari, apoi nu promite nici o răsplătă, de vreme ce pământul e sărac și clima detot urcioasă.

(Un duel politic.) Sub acest titlu s'a făcut mare șgomot săptămână trecută asupra duelului ce a avut loc la hotarele Belgiei, comuna Comines, între marchisul Mores și deputatul Dreyfus.

Amănuntele acestui duel sunt următoarele:

Marchisul Mons a trimis ca martori pe Feuillont și comitele Dion, ear' Dreyfus din parte-i a ales martori pe fostul ministru Lokroy și deputatul Pichon.

Condițiile întâlnirii au fost: distanță de 20 pași și trei gloanțe. Cum însă Dreyfus a fost lovit la primul foc, duelul n'a mai continuat.

Despre Marchisul Mores se scrie, că e încă tânăr, de 32 ani și cap al familiei aristocrate italiene Valombrosa. E antisemit infocat. Aceasta din cauză, că însurându-se la New-York cu fata unui bancher bogat, Hoffman, și apucându-se de negoț cu carne, casapii orrei 'l-au săpat până într'atâtă, încât aproape 'l-au săracit.

De atunci el a unblat prin Tonking și, întorcându-se la Paris, a intrat în partidul bulangist, unde a făcut o propagandă mare contra Ovirelor.

Causa, pentru care a provocat pe domnul Dreyfus, a fost un articol ce acesta a scris în "Nation".

Ambii combatanți sunt buni dueliști. Dl Dreyfus este un diarist bun, un orator și mai bun, dar' vorbesce rar.

(De pe timpul influenței.) În vremea influenței, Gahița, servitoare la d-na Cuculescu, se îmbolnăvesce.

Cocoana chiamă un doctor, care dă o rețetă. Servitoarea îi dă trei lei.

— Cât ai dat doctorului, Gahița? o întreabă stăpâna.

— Trei lei.

— Nați-i înderēt.

Vai de mine, cum n'am știut, cocoană, că o să mă despăgubesc? 'I-aș fi dat cinci lei bietului doctor!

"Kaiserwalzer" de Strauss. Despre prima executare a acestuia în sala cea mare a reuniunii de muzică din Viena scrie "Neue Freie Presse": "Odată în viață tot trebuie să fi cercetat omul și un concert de promenade după amiază. O învâlmășeală de oameni se îndesuesc în sala mare a reuniunii de muzică, pe jumătate lăncedind și cu toate acestea pe deplin veseli. În mijlocul publicului obișnuit vedem și deosebiți amatori de muzică de o clasicitate deosebită, care privesc cu ochi mari unii la alții. Ce-i aduce aici? Da, astăzi își va dirigia Ioan Strauss pe prima-oară valsurile lui împărătesci, pentru care se entusiasmează deja întreg Berlinul. Deci un nou vals! Timp de treizeci de ani, înainte de a se dedica opere-tei, Strauss a oferit pe fiecare an trei până în patru dintre cele mai fermecătoare compoziții de joc, fără-ca să se fi făcut mare paradă cu ele. Ar fi fost mai mare senzația, dacă Strauss s'ar fi prezentat vre-odată fără un vals nou. Decând însă a schimbat sala de bal cu teatrul, el numai arare-ori ca oaspe pășese pe terenul lui de mai înainte.

Această raritate, totodată și măsura mai înaltă, care o atribuim compozitorului operetei "Zigeunerbaron", face ca un nou vals de al lui Strauss să devină un mic eveniment. Dela Strauss se așteaptă acum și în forma mai puțin pretențioasă a valsului mai mult și altceva, ca mai înainte. În această așteptare nu ne înșală "Kaiserwalzer"-ul. Deja introducțiunea e nouă și interesantă: Un marș în pianissimo de o grandetă cevași antică militară. El crește până la fortissimo, se depărtează din nou și prin vre-o câteva modulații trece la vals. Aceasta se leagă de dragălaș pe o melodie legată a unei coarde de vioară mai adânci, la care se mădie basurile în terțe și sexte. Această acompaniare legănătoare e nouă în locul obișnuitului "Estamant", precum numesc Veneziți ritualul basului în valsuri. Nouă e și introducțiunea prin un marș cam întins, care dupe idea compoziției se folosește de părechile jucătoare, în-

tocmai ca polonaise de mai înainte, la o promenade pe tact și se umele precă se poate cu fine declarațiuni de amor. Nou e în sfârșit și sfârșitul finalei, care citează încă odată tema valsului prim într-o variantă materială.

Dintre singuricele valsuri iese indeosebi la iveală al patrulea cu motivul seu sbrător în accorde staccate; mai încolo a doua parte din valsul al treilea, în care trîmbe și posane duc melodia prelungită în basso cu un efect imponent. Întregul e instrumentat cu o fineț și frumseță de sonuri aleasă. "Kaiser-Walzer" e un Strauss veritabil. Asta e suficient. Nimeni nu ar fi așteptat, ca nici un singur tact dintr'insul să nu ne aducă aminte ceva deja cunoscut. Să arunce omul numai o privire asupra numărului operetei 437 (!), și nu se va putea destul mira despre un isvor de melodii atât de nescut. Întocmai cum ne-am bucurat de noul vals, așa ne-am delectat și în publicul vesel din Dumineca trecută și în desfășurată acestuia. Cine 'l-a observat pe el, cum s'a urcat pe tribuna de dirigent cu pași ușori și în ținută încordată și a comandat de trei-ori după olaltă valsurile lui împărătesci, trebuia să-și dică: Dela Ioan Strauss mai avem să așteptăm încă multe lucruri frumoase!

"Kaiser Walzer" se află de vânzare în librăria și negustoria de muzicali a lui Polatsek în Timișoara. Prelungă trimiterea de 1 fl. 20 cr. valsul se expediază franco.

Din public.)*

Invitare

La adunarea generală a reuniunii pentru ajutorarea robilor din comitatul Sibiiului, precum și la adunările ordinare ale comitetului de direcțiune ce se vor ține în anul curent.

Diua adunării generale ordinare anuale ce este a se ține în sensul statutelor o hotărâse pe 7 Martie a. c. la oarele 4 d. a. în sala de consultațiuni a tribunalului, la care prin aceasta am onorul de a invita pe membrii reuniunii.

Ordinea de zi este următoarea:

1. Raportul anual despre activitatea comitetului de direcțiune.

2. Raportul anual al comisiunii revisuitoare și concludul asupra comisiunii.

3. Alegerea unei comisiunii revisuitoare de trei membri și

4. Pertractarea eventualelor propuneri. Totodată observ, că după-ce agendele deocamdată nu reclamă mare activitate din partea comitetului de direcțiune, pe baza împuternicirii date de comitetul de direcțiune în ședința sa dela 10 Martie m. tr., ședințele comitetului de direcțiune le statorcesc pentru cea dintâi Vineri a lunii din urmă a fiecărui pătrar de an, adică pe 7 Martie, 6 Iunie, 5 Septembrie și 5 Decembrie a. c., totdeauna la oarele 4 d. a. și tot în sala de consultațiuni a tribunalului, la care prin aceasta am onorul de a invita pe membrii comitetului, enunțând, că după-ce adunarea generală din anul curent încă se va ține în 7 Martie la oarele 4 d. a., ședința comitetului se va începe după terminarea adunării generale.

Sibiiu, 14 Februarie 1890.

János m. p.

Președintele societății pentru ajutorarea robilor în comitatul Sibiiului.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta reacția nu primește răspunderea.

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele țării lui "Sieb.-Deutsch. Tageblatt.")

Făgăraș, 17 Februarie n. În congregațiunea comitatensă de astăzi s'a exmis un comitet de șapte membri, care este împuternicit a efectul finanțarea liniei ferate Făgăraș—Avrig.

Budapesta, 17 Februarie n. Regele a părăsit ieri pentru prima-oară castelul din Buda și a făcut o scurtă excursiune la Gödöllő.

Paris, 17 Februarie n. Câteva diare dic, că nu este imposibil, ca Franța să participe la conferința pentru protegierea lucrătorilor. S'a început întărirea garnisoanelor dela graniță din cauza instituirii unui nou corp de armată german. Mac-Mahon a felicitat pe ducele de Orleans.

Madrid, 17 Februarie n. Aici este mare agitație, pentru-că Anglia a început să sape la Gibraltar un canal și pentru-că la Insulele-Canarice se adună o escadră engleză. Guvernul a promis camerei, că va procede cu energie.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al "TRIBUNEI".

Paris, 17 Februarie n. "Le Temps" dă într'un articol despre respingerea propunerii de a da pe Brătianu în judecată: Observatorii ageri cred chiar, că votul camerei române este acomodat a deschide o eră nouă, în care clasificarea partidelor va suferi o schimbare totală și achitații de ieri pot deveni triumfători și ministri de mâne.

Volosca, 17 Februarie n. Starea lui Andrásy s'a agravat. Lipsa de apetit și pierderea puterilor au crescut.

Bibliografie.

"Fântâna Blanduziei".

Fundată la 4 Decembrie 1888

sub direcția lui

Mihail Eminescu.

București, 21 Ianuarie 1890.

După o apariție regulată de 3 luni, cu sacrificii de tot felul, a doua serie a "Fântânei Blanduziei", a cărei genesă o cunoașceți din chiar coloanele ei, se găsește ați în fața unor pedeci, pe care deocamdată nu le mai poate birui.

Ea trebuie dar' să-și amâne încă odată apariția și se simte datorare să-și lămurească această nouă amănare tuturor acelor, care au cerit-o și astfel au arătat, că se interesau mai mult sau mai puțin de dînsa.

Lămurirea este foarte simplă: credem, că este destul să spunem, că dintre toți aceia, care au primit gazeta, abia 43 de inși au răspuns abonamentul, ear' dintre corespondenții din provincie, nici jumătate nu 'și-au regulat încă conturile.

Dintre abonenți, unii au plătit pentru câte un an întreg sau pentru jumătate de an; acestia prin urmare s'au așezat creditori nostri cum sumele, pe care le-au răspuns preste abonamentul de trei luni, cât a apărut gazeta. Vom înapoia tuturoră ceea-ce au plătit mai mult, începând dela 15 Februarie, până-când se vor regula și se vor publica socotilele gazetei. Cei din capitală sunt rugați să se prezente dela acea dată până la 15 Martie, Boulevard Elisabeta 5.

Sunt însă cei mai mulți, care ne rămân datori cu plata numerilor, pe care le-au primit; acestia sunt rugați să ne achite datoriile (câte doi lei pentru 3 luni) în termenul cel mai seurt posibil. — Aceasta este lămurirea.

Ținem să mai adăugăm, că "Fântâna Blanduziei" își amână apariția, ear' nu încetează, pentru-că fiecare din aceia, care la 1888 s'au grupat în giurul lui Eminescu, știu bine, că nu 'și-au împlinit decât o parte din datoriile și sunt hotărâți ca să urmeze lupta, când aceasta le va fi cu putință materialmente.

Pedecă destulă ni-s'a pus prin apariția altui țiar cu același nume ca al nostru. N'am vrut să protestăm la vreme, căci eram prea mult încredințați de dreptul nostru, ca să bănuim, că ni-se va contesta proprietatea titlului "Fântâna Blanduziei".

Această diare, care va reapiere îndată-cu noi, vom mai suferi de nevoi meschine materiale, este și va rămâne proprietatea acelor, care au încunguiurat la 4 Decembrie pe M. Eminescu.

Mulțumim celor care ne-au spriginit și regretăm, că s'ntem nevoiți să ne despărțim de dișii.

Băcănescu (Costache), Gulescu, Vartic (Cezar), Constantineanu (Ioan), Hodoș (Alexandru I.), Hodoș (Nerva), Hodoș (Ulpian), Marinescu (Dumitru-Marion), Miron (Dionisie), Nicoleanu (Leon George), Popescu (Ioan).

LOTERIE.

Tragerea din 15 Februarie st. n.

Timișoara: 28 72 47 90 24.

Viena: 67 56 4 16 45.

Căldarul zilei.

6/18 Februarie 1890.

Julian: Vucol epp.

Gregorian: Flavian.

Soarele: răsare 7.2, apune 5.26

Buletin meteorologic.

Sibiiu, 17 Februarie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 727.1)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul temperatură	Direcția vântului
Observată	Diferența din preajmă		
730.7	11.0	-18.2 — 2.1 — 18.2	S

Din țeară, 15 Februarie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiunea atmosferică în mm.	Temperatura după Celsius	Vântul
			Direcția și tăria
Budapesta	771	-4.0	N 1
Sătmăr	773	-5.8	V 1
Cluj	774	-10.4	SV 1
Orșova	775	-5.0	S 1
Timișoara	771	-5.0	SV 1
Arad	771	-4.8	V 3
Panciova	770	-3.8	SV 6

Sosiți în Sibiiu.

La 16 și 17 Februarie n.

Hotel "Neurichter". I. Geiger din Budapesta; Richtzeit din Murăș-Oșorheiu; H. Dallmayer din Köln; I. Peterwicht, Polnisch, Nedelkovits, Breitenfeld, L. Lsekut și M. Wolf din Viena, toți comercianți.

Hotel "Imperatul Romanilor". A. Walther, conditor din Mediaș. Leonhardt, architect din Sighișoara. Weiler, voiașger din Viena. A. Neuman, comerciant din Budapesta.

Teatru orașenesc în Sibiiu.

Abonament. Suspendu Nr. 37.

Martți, în 18 Februarie 1890:

Pentru a doua și ultima-oară: "Das letzte Wort".

Scenă în patru acte de Françoise de Schönthan.

Economie.

Reducere de etalon. Banca austro-ungară a redus la 13 l. c. etalonul împrumuturilor cambiale dela 4 1/2 la 4 procente și etalonul împrumuturilor de lombardare dela 5 1/2 la 5 procente.

Noue camere comerciale și industriale. Camera comercială și industrială din Oradea-mare, a cărei înființare ministrul de comerț a ordonat-o pe calea unui rescript, se va constitui în curând. Cu lucrările de organizațiune se va încredința vicecomitele Beöthy.

Se aude, că ministrul de comerț are de gând să înființeze și în M.-Oșorheiu o cameră comercială și industrială. Aceasta are să se întempe de sigur pe contul camerei comerciale și industriale din Brașov.

Negocierile convenționale cu România. Cu privire la împărțirea corespondenței "Pol. Korr.", după care între guvernul Austriei și cel al Bulgariei au urmat stabiliri în privința principiilor fundamentale ale convenției ce e a se încheia cu România, observă "Nemzet", că în această cestiune s'au ținut consultări speciale și nici nu s'au formulat stipulațiuni principiale. Având ambele state să fie mereu în restrîngere, e lucru natural, că comunicațiunea internațională formează adese-ori obiectul consultărilor și că nici în privința României nu se face excepție, de aci însă nu se pot trage concluziuni actuale.

Starea séménaturilor. Starea séménaturilor se privește încă preste tot de mulțumitoare, numai că temperatura de acum nu e tocmai favorabilă pentru desvoltarea mai departe a séménaturilor și există temerea, că în urma timpului uscat și a nopților reci séménaturile vor ierna rău.

Răscumpărarea drumului de fer și răscumpărarea monopolului sării în Sârbia. Ministerul de finance s'ar putea a depus la scupcină proiectele de lege pentru a împrumut de 26,600.000 fr. pentru răscumpărarea exploatării drumurilor de fer și răscumpărarea monopolului vinderii sării. Contractul relativ la această din urmă cestiune spune, că compania va reîntra în posesiunea cautiunii (1/2 milion) și va primi suma de 5,614.673 franci, din care 3,858.000 vor fi luate asupra împrumutului.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Alfred Renier, Constantine Persu, Avram Almosnino, Irichim Ben, Moise Eisler și I. Waich, firme comerciale în București; Eugen Banach, comerciant improtocolat în Igheș; Bela Breuer, comerciant în Erlau; Jacob Tuchss, comerciant în Szigetvár; Febian Barna, comerciant de mărturi de croală în Erlau; Nussem Leib Axenberg, comerciant în Lemberg; F. Sommernitz, firmă comercială în Jaromer; Emil Kohn, comerciant în Schüttenhofen; Hersch Frommer, comerciant în Drohobycz; Samoil Jurman, comerciant în Zaleszczyk; Stefan Kluch, comerciant în București; Ioan Neubauer, comerciant în Smichov; A Wolf și comp., firmă improtocolată în Viena; Alty Feldmann, comerciant în Zezierow; Wenzel Lerche, băcan în Leipa-boemă; Adolf Gartner, negustor improtocolat în Bichș-Ciaba; Milan Nicolici, negustor în Gradișca-vechie; G. (Henric) Berger firmă comercială neimprot. în Pardubitz; Gustav Braun, negustor în Sătmăr; Jacob Neufeld, mésar în Viena; Moise Kintisch, negustor în Zaleszczyk; Iosif Leibisch și Ch. Perl Leib, negustor în Narajov; Albert Reich, negustor în Sissek; Dragutin M. Smiljkovic, și Uljk Lilosevic, negustori în Pozarevaț; M. Iosif Alter, firmă comercială în Rozowa; Ludovic și Rudolf Zahm, negustori de galanterie și de jucării în Weipert; Reib Mozes, al doilea nume Helfer, negustor în Zombor.

Prețul mărfurilor.

Piața din Brașov, 14 Februarie. Grâul hectolitra fl. 6.50, grâul mestecat fl. 4.60, sēcara fl. 4.70, orz fl. 5.20, ovēs fl. 2.80, cucuruzul fl. 3.80, mălaiul fl. 3.80 mazerea fl. 5.70, lintea, 7.60, fasolea fl. 4.20, crumpele fl. —.90, carnea de vită p. chilo 36 cr., carnea de porc 44 cr., carnea de berbec 24 cr.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 15 Februarie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 45.— cr. până 45 1/2 cr., unguresci grei tineri 47.— cr. până 48 1/2 cr., de mijloc 46.— cr. până 47 1/2 cr., ușori 44.— cr., până 45.— cr., marfă țărănească, grea — cr. până — cr., de mijloc 44.— cr., până 54 1/2 cr., ușoară 42.— cr., până 45 1/2 cr., românesci, de Bakony grei 43.— cr., până 45 1/2 cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sēr besci grei — cr., până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr., până 47 1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr., până — cr., per 4 1/2 cumpărăți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 15 Feb. 1890.

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până
Grâu				
Bănățenesc nou	74	—	79	—
Grâu dela Tisa	78	8.65	8.70	79 8.75
Grâu de Pesta	78	8.60	8.65	79 8.75
Grâu de Alba-regală	78	8.65	8.70	79 8.75
Grâu de Bácska	78	8.65	8.70	79 8.75
Unguresc de Nord	74	—	75	—
Sămînțe, vechi ori noue	Soiul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până	
Sēcara				
Orz	Nutreț de vinars de bere	70—72	8.05	8.50
"	"	60—62	6.50	6.85
"	"	62—64	7.15	8.—
Ovēs	"	64—66	8.40	10.—
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	4.90	4.95
"	de alt soi	73	4.80	4.85
Meiu	"	—	5.—	5.30
Hrișcă	"	—	—	—
Marfă pe termen.	Grâu	de primă. de toam. Maiu.-Iun. Aug. Sept. de primă. de toam.	8.47 7.74 4.91 7.72	7.75 5.92 5.92 5.84
"	Cucuruz	"	8.47 7.74 4.91 7.72	7.75 5.92 5.92 5.84
"	Ovēs	"	8.47 7.74 4.91 7.72	7.75 5.92 5.92 5.84
Produse diverse	Soiu			
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	58.—	62.—	
"	franceză	—	—	
"	italiană	—	—	
Oleu de rap.	roșie rafinat	38.—	41.—	
Oleu de in.	"	45	50	
Uns. de porc	dela Pesta	56.—	56.50	
Slănină	dela țeară sventată afumată	42	43.—	
Său	"	52	53.—	
Prune	din Bosnia, în buți din Sârbia, în saci	30.—	31.—	
Lictar	slavon, nou bânățenesc	14	25	
"	"	22.—	22.50	
Nuci	din Ungaria unguresci sēr besci	—	—	
Gogoși	brută	26	27.—	
Miere	galbină străcurată	28.—	30.—	
Ceară	de Rosenau	120.	121.	
Spirit	brut	12.50	12.75	
"	Drojdițe de spirit	15.25	15.75	

Cursul pieței din Sibiiu.

Din 17 Februarie st. n. 1890.

Hărție-monetă română Cump. 9.20 vënd. 9.25

Lire turcesci " 10.60 " 10.65

Imperiali " 9.60 " 9.65

Ruble rusesci " 1.27 " 1.28

Bursa de Budapesta.

Din 15 Februarie st. n. 1890.

Renta de aur ung. 6 1/2 % 103.50

" " " 4 1/2 % 103.50

Imprumutul câilor ferate ung. 116.75

</

Încheierea socotelilor

[848] 3-3

societății de credit și păstrare „MUNTEANA” din Ofenbaia pe anul 1889.

Contul bilanțului:

Active:		Passive:	
Casa în numerar	702 68	Capital social intrat	7888 —
Cambii	9091 —	Depuneri	2882 60
Obligațiuni cu cavenți	6766 50	Fondul de rezervă	3 —
Împrumut hipotecar	160 —	Cambii reescomptate	5295 —
Spese de fondare	4 80	Interese anticipate	165 80
Mobilier	158.80	Profit curat	633 50
„ după amortis. de 10% 15.88	142 92		
	16867 90		16867 90

Contul profitului și al perderilor:

Ieșite:		Întrate:	
Interese:		Interese:	
pentru depuneri spre fructific.	55.49	dela cambii	279.27
„ cambii reescomptate	38.39	„ oblig. cu cav.	399.54
Porto	18 46	„ hipot.	7 36
Spese	155 93	„ depuneri la institut	61.38
Dare	6 05	„ întârziere	23.23
Amortisare de 10% din mobilier	15 88	Competențe de scris	152 92
Profit curat	633 50		
	923 70		923 70

Ofenbaia în 31 Decembrie 1889.

Ioan Danciu m. p.,
director executiv.Nicolae Fodorean m. p.,
contabil.

Membrii direcțiunii:

Ioan I. Tordai m. p.

Vasilie Rus m. p.

Lud. Csutak m. p.

H. Lövy m. p.

Moise Țir m. p.

Subsemnatul comitet de reviziune am examinat bilanțul prezent, precum și contul profitului și al perderilor, și confruntându-le cu registrele principale și secundare ale institutului, constatăm că le-am aflat în consonanță cu aceleași și exacte.

Ofenbaia în 27 Ianuarie 1890.

Comitetul de reviziune:

Nestor Manciu m. p.

Andrieu Muntean m. p.

Simeon Pașca m. p.

Ioan Pop m. p.

Simeon Ciorbea m. p.

Petrus Popp m. p.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și păstrare „MUNTEANA”, societate pe acțiuni în Ofenbaia, conform §. 20 al statutelor societății, se convoacă prin aceasta la:

I-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Ofenbaia în 10 Martie 1890 c. n. la 10 oare înainte de amăzi în localul școalei române din loc.

Obiectele:

1. Raportul direcțiunii despre rezultatul anului 1889.
2. Raportul comitetului de reviziune.
3. Deciziunea asupra împărțirii profitului curat amăsurat bilanțului.
4. Fixarea prețului marcelor de prezență pentru direcțiune.
5. Alegerea comitetului de reviziune conform §. 52.
6. Deciziunea asupra sporirii ori nesporirii capitalului social.

Domnii acționari, care voesc a participa la această adunare, fie în persoană, fie prin împuternicit, sînt rugați a depune acțiunile la cassa societății până în 10 Martie a. c. n. la 9 oare a. m.

Ofenbaia, în 6 Februarie 1890.

Direcțiunea.

Important pentru fiecare

este conservarea dinților sănătoși. Aceasta se obține mai sigur prin întrebuințarea regulată a

unei bune ape de gură și prav sau pastă de dinți.

Preparatele Drului GUST pentru conservarea gurii și a dinților

întrec în efect toate preparatele puse până acum în comerț, fiindcă afară de materiile cele mai bune folosite până acum spre scopul acesta, conțin și nouă materii antiseptice, adică scutitoare de putredire, care conform cercetărilor și experiențelor celor mai nouă sînt acomodată a scuti dinții de bolnăvire și a împiedeca progresarea putrejunii dinților găunoși

Numitele preparate curată totodată, întăresc, conservează și împrespătează în mod plăcut organele gurii și delătură mirosul neplăcut împreună de multe-ori cu dinții bolnavi și cu gingiile inflaminate.

Întrebuințarea regulată a apei de gură scutesce și de multe boale de gât. 1 Flacon de apă de gură à 50 cr. și à 1 fl. este de ajuns pentru mai multe săptămâni. — 1 șatula de prav de dinți à 25 și 50 cr. — 1 dosă de pastă de dinți à 40 cr.

Expeditura principală: Farmacia la „Leul de aur” a lui FRIDERIC STENNER în Brașov. [818] 7-18

Depositar în Sibiu: la Ioan Weindel, comerciant; în Blaj: la Solomon Singberger, comerciant și în Petroșeni: la G. Gerbert, farmacist.

Se capătă mai departe în cele mai multe farmacii și parfumerii.

Un învățăcel

care posedă prelungă limba sa maternă (română) și una de ale patriei, și a absolvat minimum a patra normă, se acceptază în prăvălia lui

Demetriu Turcu

în „Blaj” (Balázsfalva).

[852] 1-3

Institutul tipografic din Sibiu.

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresc

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie,

anunțuri funebre, placate,

bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte de asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Reginari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depositar general

pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR ȘI ELENA.

Istoria

preafrumosului fîcior de crain și a preafrumoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

LEONAT ȘI DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda

și

muierăa lui.

In versuri.

14 cr. sau 30 bani exemplar.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

A ieșit de sub tipar

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

RAȚIUNEA

[851] 1-1

reuniunii de împrumut și păstrare „SPERANȚIA” din Borgo-Prund.

Încheiată cu finea anului 1889.

Conspect de circulațiune pe anul 1890.

Percepțiuni:		Erogațiuni:	
1. Restul cassei cu finea 1888	89 67	1. Depozite replătite	3087 90
2. Capital fundamental	3023 72	2. Interese după depozite	120 —
3. Depozite	4087 21	3. Darea de 10% după interese	15 37
4. Capitale replătite	2752 15	4. Părți fundamentale replătite	97 —
5. Interese după capitalele elocote	2274 95	5. Capitale elocote	7075 30
6. Proviuine	70 56	6. Darea regească	78 19
7. Taxe de înscriere	29 75	7. Administrațiunea	520 —
8. Interese de întârziere	111 47	8. Dividendă și percepte ridicate	1412 45
9. Diverse	414 79	9. Diverse	162 29
	12854 27	10. Restul cassei cu finea 1889	285 77
			12854 27

Borgo-Prund, în 31 Decembrie 1889.

Directoral:

Dr. N. Hanganutiu.

Cassarul:

G. Wokalek.

Conspect de venit pro 1889.

Căștig:		Pierdere:	
1. Interese solvite pro 1889	2240 73	1. Interese după depozite	167 51
2. Interese restante pro 1889	299 75	2. Interese după capitalul fundament.	1102 84
3. Proviuine	70 56	3. Darea de 10% după interesele dep.	16 31
4. Taxe de înscriere pro 1889	71 25	4. Competența fondului de rezervă	22 30
5. Interese de întârziere	111 47	5. Administrațiunea	520 —
6. Diverse	414 79	6. Darea regească	78 19
	3208 55	7. Diverse	158 84
		8. Saldo	1142 06
			3208 55

Întrebuințarea venitului curat după statute.

1% la fondul de rezervă	11.42
96.02% dividende de 5 la sută	1096.66
2.98% spre scop de binefacere	33.98
	1142.06

Fondul de rezervă.

Transport din anul 1888	308.88
Accidențele anului 1889	58.78
	367.66

Borgo-Prund, în 31 Decembrie 1889.

Directoral:

Dr. N. Hanganutiu.

Cassarul:

G. Wokalek.

BILANȚ.

Passiva:		Activa:	
1. Părți fundamentale	23916 07	1. Prețul inventarului	198 31
2. Datorii	937 44	2. Capitale elocote	30896 09
3. Depozite	4716 60	3. Restul cassei cu finea 1889	285 77
4. Fondul de rezervă	318 58		
5. Interese pe anul viitor	276 22		
6. Dividende neridicate	73 20		
7. Câștig per Saldo	1142 06		
	31880 17		31880 17

Borgo-Prund, în 31 Decembrie 1889.

Directoral:

Dr. N. Hanganutiu.

Cassarul:

G. Wokalek.

Subscrierul consiliu, după-ce a revădit cărțile de evidență împreună cu diarul, au aflat într-o exactă atitudine conspectul despre circulațiune, cât și conspectul de venit și bilanț.

Membrii consiliului de inspecțiune:

Simeon Monda.

Ioan Orban.

C. Rudolf Haltrich.

Convocare.

Reuniunea de împrumut și păstrare „SPERANȚIA” va ține

adunare generală

în Borgo-Prund la 23 Februarie 1890 la 2 oare p. m.

Obiectele:

1. Censurarea rațiunilor, statorirea bilanțului și împărțirea dividendelor.
2. Propunerile direcțiunii și ale consiliului de inspecțiune.
3. Propunerile membrilor.

Pentru cazul, când la acest termin nu s'ar aduna membri deajuns în înțelesul statutelor, tot prin acest anunț se convoacă a doua adunare generală pe 5 Martie 1890 la 2 oare p. m.

Borgo-Prund, în 23 Ianuarie 1890.

Directoral reuniunii:

Dr. N. Hanganutiu.

Institutul tipografic din Sibiu

recomandă:

Comassările

de

IOAN CORNEA,

inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.